

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
8η Νοεμβρίου 2022

Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι στὴν ζωὴ μας

12

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
Πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ Παραμυθίαν

Οἱ δύο Φύλακες Ἄγγελοι: τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Σχήματος*

Ἀπὸ τὸν πατέρα Σεραφεῖμ τὸν Κάρτσωνα, εἶχα ἀκούσει τὴν παρακάτω διήγησι, πὺ ἀναφερόταν σὲ ἓναν **Μοναχὸ** τῆς **Σκήτης τῆς Ἁγίας Ἄννης**.

Σὲ πολὺ γεροντικὴ ἡλικία ὁ Μοναχὸς αὐτὸς πῆρε τὰ ἐργόχειρά του καὶ πῆγε στὶς Καρυές. **Τ**ὰ διέθεσε καὶ μὲ τὰ χρήματα πὺ πῆρε, ἀγόρασε τὰ ἀπαραίτητα γι' αὐτὸν τρόφιμα καὶ ἄλλα εἶδη γιὰ τὶς ἀνάγκες του. **Τ**ὸ πρῶτ' ἐκκλησιάσθηκε στὸν Ναὸ τοῦ Πρωτάτου, κοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καὶ ξεκίνησε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

Στὸν δρόμο ἦταν ὅλος χαρὰ. **Ἡ** ψυχὴ του ἀπὸ τὴν πολλὴ προσευχὴ καὶ ἀπὸ τὴν πρῶτὴν Θεία Κοινωνία πετοῦσε στὰ οὐράνια... **Ἀ**λλά, γεροντάκι καθὼς ἦταν καὶ σηκώνοντας φορτία 40 ὀκάδων, δὲν μπόρεσε νὰ φθάσῃ ἔγκαιρα στὴν Δάφνη καὶ ἔχασε τὴν βάρκα, πὺ ἔκανε τὸ δρομολόγιο, **μία φορὰ τὸν μῆνα ἀπὸ τὴν Δάφνη πρὸς τὴν Ἁγία Ἄννα καὶ ἀντιστρόφως**.

Στενοχωρήθηκε πάρα πολὺ καὶ κάθησε στὸν ἄρσανά σὲ μιὰ ἀκρούλα κλαίγοντας... **Π**ότε ἔκλαιγε καὶ πότε ἔκανε προσευχὴ.

- **Κ**αὶ τώρα, Θεέ μου, Παναγία μου, Πανάχραντη Μητέρα, τί θὰ γίνω;... **Π**ὼς θὰ ἐπιστρέψω;...

Πρῶτα-πρῶτα ἦταν γεροντάκι. **Ἐ**πειτα εἶχε καὶ μεγάλο φορτίο. **Ο**ἱ ἀποστάσεις μεγάλες καὶ ἐρημιὰ γύρω του. **Ἦ**πῆρχε ὅμως καὶ μεγάλος κίνδυνος ἀπὸ τοὺς φανατικούς Τούρκους χωροφύλακες, πὺ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ σκότωναν τοὺς Μοναχοὺς, ὅταν τοὺς εὔρισκαν μόνους. **Ε**ἶχαν μάλιστα ἤδη σκοτώσει ἄρκετούς...

Ἐτσι λοιπὸν πέρασε μιὰ ὥρα, δύο, τρεῖς... ποιὸς ξέρει πόσες;

* * *

Ἐνῶ βρισκόταν στὴν κατάστασι αὐτῆ, εἶδε ξαφνικὰ νὰ πλησιάζουν μὲ μιὰ βάρκα **δύο Νέοι**. **Ἀ**ποβιβάσθηκαν καὶ ἀφοῦ τὸν εἶδαν πὺ ἔκλαιγε, ζήτησαν νὰ μάθουν τὴν αἰτία τῆς στε-

νοχώριας του. **Οί δύο Νέοι** άμέσως προθυμοποιήθηκαν να τόν παραλάβουν και να τόν οδηγήσουν στην παραλία τής Σκήτης τής Άγίας Άννης. **Τόν** έβαλαν στην βαρκούλα τους, φόρτωσαν και τὰ πράγματά του και ξεκίνησαν.

Η βαρκούλα όμως, άν και φαινομενικά τὰ κουπιά κινούνταν, **πήγαινε πάρα πολύ γρήγορα.** **Ο** παππούλης αυτός είχε δοθῆ ολοκληρωτικά στην προσευχή και είχε χάσει κάθε αίσθησι χώρου και χρόνου.

Συνέβη σ' αυτόν εκείνο πού μᾶς λένε οί Νηπτικοί Πατέρες «Όστις σάρκα ένίκησε, τήν φύσιν ένίκησεν. Όστις τήν φύσιν ένίκησεν, ύπέρ φύσιν γέγονεν. Όστις ύπέρ φύσιν γέγονεν, όμοιος τῷ ύπέρ φύσιν Δημιουργῷ έγένητο. Αυτόῦ πελάγη τορευτὰ (δηλαδή σχίζει τὰ πελάγη με εύκολία) και άποστάσεις εύπέραστοι (οί άποστάσεις έκμηδενίζονται)».

Ένωμένος λοιπόν με τόν Κύριό του, δέν κατάλαβε τίποτα.

Όταν έφθασαν στην παραλία, **οί Νέοι** τόν βοήθησαν να άποβιρασθῆ και τοῦ έδωσαν τόν σάκκο του, πού ἦταν πολύ βαρύς. **Τους** εύχαρίστησε θερμά και άρχισε να ψάχνεται για να τούς πληρώση ἢ να τούς δώσει καμμιὰ «εύλογία». **Άλλά** εκείνοι χάθηκαν μαζί με τήν βάρκα, αφήνοντας πίσω τους μιὰ άπλετη εύωδία και γεμίζοντας τόν γέροντα Μοναχό με δέος και έκστασι...

Και ξαφνικά βλέπει άπό μακρυνά να έρχεται τὸ καϊκάκι τής συγκοινωνίας με τὰ πανιά άνοιχτὰ και να προσεγγίζη τὸ λιμάνι!

* * *

- **Ποιοί** ἦσαν οί δύο Νέοι; ρώτησα τόν πατέρα Σεραφείμ.

- **Ο** Άγγελος- φύλακας τής ψυχῆς του και ὁ Άγγελος τοῦ μοναχικοῦ Σχήματός του,... μου άπήντησε.

Δόξασε ὁ γέροντας Μοναχός τόν Θεό..., αλλά είχε να κάνη και έναν μεγάλο άνήφορο 500, 700 μέτρα.

Και εἶπε:

- **Τώρα**, άφοῦ με φέρατε μέχρις έδῶ, βοηθήστε με να άνέβω και τὸ βουναλάκι... **Και** χωρὶς να τὸ καταλάβη, μαζί με τὸ φορτίο του, τῶν 40 ὁκάδων, βρέθηκε στην πόρτα τοῦ κελλιοῦ του!

Ο Μοναχός αυτός έζησε όσιακή ζωή, μέχρι πού πέθανε σε βαθιά γεράματα, πάνω άπό 100 χρόνια, τὸ 1850 στὸ καλυβάκι του...

Ἄγγελοι συνοδοὶ Μοναχῆς** «Χαριτωμένοι φωτεινοπρόσωποι νέοι»

Μία Μοναχή κάποτε – ὅπως γράφουν τὰ Γεροντικά τῆς Ἐκκλησίας μας – ἀναγκάσθηκε μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἡγουμένης της νὰ ἐπισκεφθῆ γιὰ κάποια ἀναγκαῖα ὑπόθεσι, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια μοναχικῆς ζωῆς, τὸ πατρικὸ της σπίτι.

Ἐκεῖ ἔμενε πλέον ἡ οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς της.

Ἡ ἀδελφή της τὴν καλοδέχθηκε καὶ μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ σεβασμὸ ἔτρεχε νὰ τὴν φιλεύσῃ τὸ εὐρισκούμενο, γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ τὴν λίγη αὐτῆ ὥρα ποὺ θὰ καθόταν κοντὰ της.

Γιὰ μία στιγμὴ βγήκε ἀπὸ τὸ σπίτι στὴν αὐλὴ γιὰ νὰ πάρῃ κάτι καὶ βλέπει **δύο χαριτωμένους φωτεινοπρόσωπους νέους** νὰ περιμένουν ἐκεῖ.

Φιλόξενη καθὼς ἦταν, τοὺς εἶπε εὐγενικά:

- Ἐσεῖς ποιοὶ εἶσθε; **Γ**ιατί δὲν μπαίνετε μέσα στὸ σπίτι;...

Ἄλλὰ καθὼς τοὺς παρατήρησε, ἔνωσε δέος. **Κ**άτι τὸ θεῖο καὶ ὑπερφυσικὸ εἶχαν πάνω τους.

Τοὺς ἄκουσε δὲ νὰ τῆς λένε:

- Ἐμεῖς εἴμαστε **οἱ φύλακες Ἄγγελοι τῆς ἀδελφῆς σου. Ἐγώ**, εἶπε ὁ ἕνας, εἶμαι ὁ τῆς **Βαπτίσεώς** της καὶ ὁ ἄλλος ὁ Ἄγγελος φύλαξ τοῦ **Σχήματός** της!

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ἔγιναν ἄφαντοι...

Ἄγγελο Φύλακα τῆς Βαπτίσεως ἔχουν ὅλοι οἱ βαπτισμένοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. **Τ**ὶ τιμὴ! **Τ**ὶ προστασία! **Π**αραμένει ὅμως κοντὰ στὸν ἄνθρωπο ὁ Φύλακας Ἄγγελός του, μόνο ἂν αὐτὸς προσέχη νὰ συμφωνῆ ἢ ζωῆ του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, *Γνώσις καὶ Βίωμα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως*, σελ. 164-165, Πειραιᾶς 2005. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Ἱεράς Γυνακείας Μοναστικῆς Ἀδελφότητος Παναγίας Βαρνάκοβας, *Νεώτερα Θαύματα τῆς Παναγίας στῆ Βαρνάκοβα καὶ Ἱστορίες γιὰ τὴν Αἰωνιότητα*, σελ. 182-183, Δωρίδα 2007. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.